Penguenin Çöl Macerası

Yavuz DEMİRKIRAN

Penguenin Çöl Macerası

Yavuz DEMİRKIRAN

Penguen Percy, dünyanın bembeyaz ve sessiz olduğu bir yerde yaşıyordu. Kar taneleri kırmızı örgü atkısının yanından süzülüyor, turuncu ayakları ayazda küçük izler bırakıyordu. Bir sabah, büyük bir teslimat gemisi buzların yakınına yanaştı. Percy keşfe çıkmak için güverteye paytak paytak yürüdü. Rampa gıcırdadı, motor gürledi ve gemi, Percy hâlâ içindeyken denize açıldı!

Percy ahşap bir sandıktan dışarı baktı. Hava sıcak ve kuruydu, zemin hiç de beyaz değildi. Altın rengi ve kumluydu, gözünün alabildiğine uzanıyordu. Gemi bir çölde durmuştu! Percy kırmızı atkısını çekiştirdi ve yuvarlak kara gözlerini kırpıştırdı. "Burası evim değil," diye fısıldadı.

Güneş Percy'nin siyah sırtına vuruyordu. Beyaz karnı giderek daha da ısınıyordu. Kumlu bir tepeye tırmandı ama orada daha fazla kumdan başka bir şey yoktu. Ne kar, ne buz, ne serin deniz. Percy'nin minik yüzgeç kanatları sarktı. "Kayboldum," dedi. "Ve çok ama çok sıcakladım."

Tam o sırada kum tepelerinin üzerinde uzun bir şekil hareket etti. Bu, sıcak kum rengi tüyleri ve uzun kirpikleri olan bir deveydi. Hörgüçlü sırtı, sarı püsküllü parlak mavi bir battaniyeyle örtülüydü. Yaklaştı ve küçük penguene baktı. "Merhaba, küçük," dedi nazikçe. "Gölgeye ihtiyacın var gibi görünüyor."

"Ben Percy," dedi penguen. "Karlardan geliyorum ama yanlış gemiye bindim!" Deve yumuşak kahverengi gözleriyle gülümsedi. "Ben Samira," dedi. "Benimle gel. Kayaların altında serin bir yer biliyorum." Percy onun geniş, yastıklı ayaklarını kumların üzerinde takip etti. Bir arkadaşı olması iyi hissettiriyordu.

Samira, Percy'yi gölgeli bir kayaya götürdü. "Burada kal," dedi. "Ben su bulacağım." Uzun adımlarla uzaklaştı ve kısa süre sonra serin suyla dolu oyuk bir su kabağıyla döndü. Percy kana kana içti. "Teşekkür ederim!" dedi, kendini çok daha iyi hissederek. "Onu nasıl buldun?" Samira ona bir sıra yeşil bitki gösterdi. "Su yakın olduğu yerde büyürler," dedi.

Percy, Samira'ya denizin donduğu ve karın tüy gibi yağdığı evini anlattı. Samira'nın uzun kirpikleri hayranlıkla kırpıştı. "Hiç kar görmedim," dedi. "Bana daha fazla anlat!" Percy karnının üzerinde kaymasını ve balık için dalış yapmasını anlattı. Samira dinledi, püsküllü kuyruğu mutlulukla sallanıyordu. "Evin büyülü gibi geliyor," dedi. "Keşke görebilseydim."

Samira çöl yaşamını anlattı. "Kaktüs dikenlerine dikkat et," dedi. "Keskindirler. Ve geceleri kum soğur." Percy başını salladı ve yakınından ayrılmadı. Dalgalar gibi yer değiştiren kum tepelerinin üzerinden yürüdüler. Samira'nın geniş ayakları asla batmıyordu. Percy'nin küçük perdeli ayakları kayıyordu, bu yüzden Samira onun mavi battaniyesinin püsküllleri arasında, hörgücüne binmesine izin verdi.

Yol alırlarken Percy, "Eve nasıl döneceğim?" diye sordu. Samira uzun burnunu ufka doğru çevirdi. "Kıyı şu tarafta," dedi. "Gemiler limanda durur. Seni oraya götürebilirim ama yavaş gitmeli ve gölgede dinlenmeliyiz." Percy kabul etti. "Dinlenmekte iyiyimdir," dedi ve Samira sıcak, gürleyen bir kahkahayla güldü.

Pembe çiçekli uzun bir kaktüsün yanından geçtiler. Percy'nin gözleri kocaman açıldı. "Bu bir çöl ağacı!" dedi. Samira kıkırdadı. "İçinde su depolar," dedi. "Ama dikenlere dokunma." Percy yüzgeçlerini yakınında tuttu. Samira'ya mücevher gibi parlayan buzdağlarını anlattı. O da Percy'ye geceleri çöl gökyüzünü dolduran yıldızları anlattı. Macera artık o kadar da korkutucu gelmiyordu.

Aniden sıcak bir rüzgâr kumu girdaplara savurdu. "Kum fırtınası!" dedi Samira. "Sıkı tutun!" Percy onun hörgücüne yapıştı. Samira bir kaya duvarına koştu ve ikisini de bir oyuğa soktu. Rüzgâr uludu, kum taşa tısladı. Percy korkmuştu ama Samira'nın sıcak tüyleri ve nazik sesi onu sakin tuttu. "Burada güvendeyiz," dedi.

Fırtına geçtiğinde çöl yeni ve temiz görünüyordu. Percy dışarı baktı. "Başardık!" diye sevindi. Samira başını salladı. "Fırtınalar gelir geçer," dedi. "Ama arkadaşlar birbirine yardım eder." Percy minik yüzgeçleriyle yapabildiği kadar onun uzun boynuna sarıldı. "Sen bir penguenin çölde bulabileceği en iyi arkadaşsın," dedi.

Sonunda ufukta ince mavi bir çizgi gördüler. "Deniz!" diye bağırdı Percy. Daha hızlı paytak paytak yürüdü, turuncu ayakları kumları savuruyordu. Samira kolayca ona ayak uydurdu. Ahşap teknelerin ve tuzlu havanın olduğu küçük bir limana vardılar. Percy neredeyse inanamıyordu. "Neredeyse evimdeyim!" dedi. "Ama seni özleyeceğim, Samira."

Bir balıkçı teknesi kuzeye, buzlu sulara doğru yola çıkıyordu. Kaptan, yaşlı ve nazik bir denizci, Percy'yi götürmeyi kabul etti. Percy, Samira'nın bacağına sarıldı. "Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim," dedi. "Seni asla unutmayacağım." Samira ona küçük bir hurma torbası ve bir su kabağı verdi. "Yolculuk için," dedi. "Ve unutma, çöle her zaman hoş gelirsin."

Teknede Percy, Samira kıyıda küçücük bir nokta olana kadar el salladı. Gölgeyi ve suyu, kaktüs çiçeklerini ve yıldızları düşündü. Korkmuştu ama aynı zamanda cesurdu. Yabancı bir diyarda bir arkadaş edinmişti. Percy kırmızı atkısını sıkıca sardı ve gülümsedi. Ev onu bekliyordu ve artık anlatacak yeni bir hikâyesi vardı.

Karlara döndüğünde Percy herkese çölü anlattı. Onlara mavi battaniyeli nazik deve Samira'yı anlattı. "Bana evin sadece bir yer olmadığını öğretti," dedi. "Ev, aynı zamanda yolunu bulmana yardım eden arkadaşlardır." Ve bazen, yıldızlı bir gecede Percy güneye bakar ve Samira'nın da aynı yıldızları izleyip izlemediğini merak ederdi.